

[Kjærulff-Schmidt.]

ren, at jeg var meget glad for at høre ministerens udtalelser om, at han både kender og kan godtage de synspunkter, der ligger bag forslaget.

Ministeren kom med den indvending, at det måske ikke var alle spørgsmål, der egnede sig til kommunale folkeafstemninger, og det kan ministeren muligvis have ret i. En tilsvarende kritik var fremme, da vi fremsatte et forslag til folketingsbeslutning for 2 år siden; da gik en del af kritikken netop på, at vores beslutningsforslag ligesom ikke havde afgrænset de spørgsmål, der kunne være tale om at underkaste folkeafstemning. Det har vi prøvet i det lovforslag, der nu ligger til behandling, idet vi alene lader muligheden for folkeafstemninger være åben, når der er tale om spørgsmål, der henhører under det kommunale selvstyre. Men det er nok muligt, at ministeren kan have ret, det vil vise sig under udvalgsarbejdet, og jeg vil i hvert fald være meget glad, hvis ministeriet under udvalgsarbejdet vil bidrage med en præcision af, hvilke ting det er, man fra ministeriets side særlig mener bør undtages. Det er jo så noget, der måske vil kunne indarbejdes i lovforslaget, som det ser ud i øjeblikket.

Hr. Erenbjerg har selvfølgelig ret i, at demokrati er andet og mere end afstemninger, men afstemninger er vistnok det eneste, der ikke helt kan undværes i demokratiet.

Til de andre indvendinger, der kom imod forslaget, dels fra hr. Erenbjerg, dels fra det konservative folkepartis ordfører, hr. Grove, og fra fru Mimi Jakobsen, vil jeg godt sige, at jeg mener ikke, at der er tale om noget brud på det repræsentative demokratis system med et forslag som dette. Jeg ser ikke nogen modsætning imellem et repræsentativt demokrati og vejledende folkeafstemninger, fordi det repræsentative demokrati jo bare er en praktisk nødvendig konsekvens af, at befolkningen ikke har nogen jordisk mulighed for at deltage i enhver politisk beslutning og derfor har valgt sine repræsentanter. Men der er ikke nogen tvivl om, at det vil være en styrkelse for disse valgte repræsentanter i deres daglige arbejde, at vi gennemfører dette lovforslag, fordi det i mange tilfælde vil kunne forhindre, at knebne flertal i en kommunalbestyrelse træffer beslutninger, som strider imod vælgernes ønsker. Der er vel ikke nogen, der kan have den opfattelse af tingene, at man ønsker, der skal

træffes beslutninger, der strider imod borgernes ønsker.

Jeg tror, vi er kommet et skridt videre med den førstebehandling, vi har haft i dag; vi nåede et stykke vej allerede for 2 år siden med det forslag til folketingsbeslutning, som vi fremsatte; nu er vi nået et skridt videre.

Der er også omtalt en redegørelse fra arbejdsgruppen vedrørende nærdemokratiske spørgsmål, og den redegørelse vil selvfølgelig komme til at indgå i udvalgets arbejde, når vi nu skal gå videre med dette lovforslag. Vi er kommet et skridt videre, og jeg tror, at vi meget snart vil komme yderligere det skridt videre, at et forslag svarende til dette vil kunne blive til lov. Det vil vi meget gerne arbejde for, og jeg synes, der er kommet så mange positive udtalelser også fra de partier, der havde betænkeligheder ved forslaget i den foreliggende skikkelse, at vi faktisk kan nå et resultat i løbet af forholdsvis kort tid.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af valgretsalderen til folketinget [af Niels Helveg Petersen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 121. Fremsat 23/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Der skulle ikke være nogen grund til at få en lang debat om dette; det har vi haft tidligere. Lad mig bare gøre nogle ganske få bemærkninger og sige, at det lovforslag, som nu ligger på bordet, og som de radikale har gennemført, er ændret i forhold til det tidligere, idet lovens ikrafttræden nu foreslås til 1. marts 1978. Herved undgås de tekniske vanskeligheder af administrativ og praktisk art, som jeg nævnte i mine bemærkninger i forbindelse med